

Raghuvansha by Kalidas Chapter 3

——
रघुवंशं सर्गः ३ कालिदासकृतम्

——
Document Information

Text title : raghuvansha3

File name : raghuvansha3.itx

Category : major_works, kAlidAsa

Location : doc_z_misc_major_works

Author : kalidasa

Transliterated by : Mrs and Mr H Desiraju Rao and Arvind Kolhatkar akolhatkar at
rogers.com

Proofread by : Arvind Kolhatkar akolhatkar at rogers.com

Latest update : April 28, 2005

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

March 24, 2024

sanskritdocuments.org

रघुवंशं सर्गः ३ कालिदासकृतम्

अथेप्सितं भर्तुरुपस्थितोदयं सप्तीजनोद्गीक्षणाकौमुदीमुष्मम् ।
निदानमिक्ष्वाकुकुलस्य संततेः सुदक्षिणा दौडृदलक्षणां धधौ ॥ ३-१ ॥

शरीरसादादसमग्रभूषणा मुष्मेन सालक्ष्यत लोप्रपाण्डुना ।
तनुप्रकाशेन वियेयतारका प्रभातकल्पा शशिनेव शर्वरी ॥ ३-२ ॥

तदाननं मृत्सुरभि क्षितीश्वरो रडस्युपाधाय न तृप्तिमाययौ ।
करीव सिक्तं पृषतैः पयोमुयां शुशिव्यापाये वनराजिपल्वलम् ॥ ३-३ ॥

दिवं मरुत्वानिव भोक्ष्यते भुवं दिगन्तविश्रान्तरथो छि तत्सुतः ।
अतोऽभिलाषे प्रथमं तथाविधे मनो बभन्धान्यरसान्विलङ्घ्य सा ॥ ३-४ ॥

न मे छ्रिया शंसति किञ्चिदीप्सितं स्पृहावती वस्तुषु केषु मागधी ।
धति स्म पृच्छत्यनुवेलमादृतः प्रियासप्तीरुत्तरकोसलेश्वरः ॥ ३-५ ॥

उपेत्य सा दौडदृष्टुभशीलतां यदेव वप्रे तदपश्यदाडृतम् ।
न छीष्टमस्य त्रिदिवेऽपि भूपतेरभूदनासाधमधिज्यध-वनः ॥ ३-६ ॥

कमेण निस्तीर्य य दौडद्व्यथां प्रथीयमानावयवा रराज सा ।
पुराणपत्रापगमादनन्तरं लतेव संनद्धमनोज्ञापल्लवा ॥ ३-७ ॥

दिनेषु गच्छत्सु नितान्तपीवरं तदीयमानीलमुष्मं स्तनद्वयम् ।
तिरश्चकार भ्रमराभिनीलयोः सुजातयोः पङ्कजकोशयोः श्रियम् ॥ ३-८ ॥

निधानगर्भामिव सागराभ्ररां शमीमिवाभ्यन्तरलीनपावकाम् ।
नदीमिवान्तःसलिलां सरस्वतीं नृपः ससत्त्वां मलिषीममन्यत ॥ ३-९ ॥

प्रियानुरागस्य मनः समुन्नतेर्भुजाजितानां य दिगन्तसंपदाम् ।
यथाकमं पुंसवनादिकाः छिन्वा धृतेश्च धीरः सदृशीर्व्यधत्त सः ॥ ३-१० ॥

सुरेन्द्रमात्राश्रितगर्भगौरवात्प्रयत्नमुक्तासनया गृहागतः ।
तथोपयाराञ्जलिभिन्नलस्तया ननन्द पारिष्ववनेत्रया नृपः ॥ ३-११ ॥

कुमारभृत्याकुशलैरनुष्ठिते बिषग्भिरामैरथ गर्भभर्मणि ।
पतिः प्रतीतः प्रसवोन्मुष्णीं प्रियां ददर्श काले द्विवमल्लितामिव ॥ ३-१२ ॥
ग्रहैस्ततः पञ्चबिरुच्यसंस्थितैरसूर्यगैः सूयितभाग्यसंपदम् ।
असूत पुत्रं समये शयीसमा त्रिसाधना शक्तिरिवार्थमक्षयम् ॥ ३-१३ ॥
दृशः प्रसेदुर्भरुतो वयुः सुभाः प्रदक्षिणार्थिर्द्विरग्निराददे ।
अभूव सर्वं शुभशंसि तत्क्षणां भवो ङि लोकात्प्युदयाय तादृशाम् ॥ ३-१४ ॥
अरिष्टशय्यां परितो विसारिणा सुजन्मनस्तस्य निजेन तेजसा ।
निशीथदीपाः सडसा उतत्विधो अल्लवूरालेभ्यसमर्पिता एव ॥ ३-१५ ॥
जनाय शुद्धान्तथराय शंसते कुमारजन्मामृतसंमिताक्षरम् ।
आद्येयमासीत्त्रयमेव भूपतेः शशिप्रभं छत्रमुभे य चामरे ॥ ३-१६ ॥
निवातपद्मस्तिमितेन यक्षुषा नृपस्य कान्तं पिबतः सुताननम् ।
मडोदधेः पूर एवेन्दुदर्शनाद्गुरुः प्रदर्षः प्रअभूव नात्मनि ॥ ३-१७ ॥
स ज्ञातकर्मण्यभिले तपस्विना तपोवनादृत्य पुरोधसा कृते ।
दिलीपसूनूर्मिणिराकरोद्भवः प्रयुक्तसंस्कार एवाधिकं अबौ ॥ ३-१८ ॥
सुभश्रवा मङ्गलतूर्यनिस्वनाः प्रमोदनृचैः सड वारयोषिताम् ।
न डेवलं सन्ननि मागधीपतेः पथि व्यजृम्भन्त द्विवौकसामपि ॥ ३-१९ ॥
न संयतस्तस्य अबूव रक्षितुर्विसर्जयेधं सुतजन्मदर्षितः ।
ऋणाभिधानात्स्वयमेव डेवलं तदा पितृणां मुमुग्धे स अन्धनात् ॥ ३-२० ॥
श्रुतस्य यायादयमन्तमर्भकः तथा परेषां युधि येति पार्थिवः ।
अवेक्ष्य धातोर्गमनार्थमर्थविच्यकार नाम्ना रघुमात्मसम्भवम् ॥ ३-२१ ॥
पितुः प्रयत्नात्स समग्रसंपदः शुभैः शरीरावयवैर्दिने दिने ।
पुपोष वृद्धिं हरिदश्र्मदीधितेरनुपवेशादिव आलयन्द्रमाः ॥ ३-२२ ॥
उमावृषाड्गौ शरजन्मना यथा यथा जयन्तेन शयीपुरन्दरौ ।
तथा नृपः सा य सुतेन मागधी ननन्दतुस्तत्सदृशेन तत्समौ ॥ ३-२३ ॥
रथाङ्गनाम्नोरिव भावअन्धनं अबूव यत्त्रेम परस्परश्रयम् ।
विभक्तमभ्येकसुतेन तत्तयोः परस्परस्योपरि पर्यथीयत ॥ ३-२४ ॥
उवाच धात्र्या प्रथमोदितं वयो ययौ तदीयामवलम्ब्य याङ्गुलिम् ।
अभूच्य नम्रः प्रणिपातशिक्षया पितुर्मुदं तेन ततान सोऽर्भकः ॥ ३-२५ ॥

तमङ्गमारोप्य शरीरयोग्यैः सुषुप्तैर्निषिञ्चन्तमिवामृतं त्वयि ।
उपान्तसंभिलितलोचनो नृपश्चिरात्सुतस्पर्शरसज्ञतां ययौ ॥ ३-२६ ॥
अमंस्तथानेन परार्धर्षजन्मना स्थितेरभेत्ता स्थितिमन्तमन्वयम् ।
स्वमूर्तिभेदेन गुणाञ्चवर्तिना पतिः प्रजानामिव सर्गमात्मनः ॥ ३-२७ ॥
स वृत्तयूलश्चलकाकपक्षकैरमात्यपुत्रैः सवयोभिरन्वितः ।
विपेर्यथावद्ग्राहणेन वाज्मयं नदीमुभेनेव समुद्रमाविशत् ॥ ३-२८ ॥
अथोपनीतं विधिवद्विपश्चितो विनिन्युरेनं गुरवो गुरुप्रियम् ।
अवन्ध्ययत्नाश्च भ्रूवुरत्र ते ङ्किया ङि वस्तूपडिता प्रसीदति ॥ ३-२९ ॥
धिः समग्रैः स गुणैरुदारधीः क्माञ्चतस्त्रश्चतुरर्णवोपमाः ।
ततार विधाः पवनातिपातिभिर्दिशो हरिर्दुर्भिरितामिवेश्वरः ॥ ३-३० ॥
त्वयं य मेध्यां परिधाय रौरवीमशिक्षितास्त्रं पितुरेव मन्त्रवत् ।
न केवलं तद्गुरुरेकपार्थिवः क्षितावभूटेकधनुर्धरोऽपि सः ॥ ३-३१ ॥
मडोक्षतां वत्सतरः स्पृशन्निव द्विपेन्द्रभावं कलभः श्रयन्निव ।
रघुः क्माद्यौवनभिन्नशैशवः पुपोष गाभ्भीर्यमनोहरं वपुः ॥ ३-३२ ॥
अथास्य गोदानविधेरनन्तरं विवाहदीक्षां निरवर्तयद्गुरुः ।
नरेन्द्रकन्यास्तमवाप्य सत्यतिं तमोनुदं दक्षसुता एवाभभुः ॥ ३-३३ ॥
युवा युगव्यायतबाहुरंसलः क्वाटवक्षाः परिषद्भृङ्गधरः ।
वपुःप्रकर्षादजयद्गुरुं रघुस्तथापि नीचैर्विनयाददृश्यत ॥ ३-३४ ॥
ततः प्रजानां शिरमात्मना धृतां नितान्तगुर्वी लघधिष्यता धुरम् ।
निसर्गसंस्कारविनीत एत्यसौ नृपेण यङ्के युवराजशब्दभाङ् ॥ ३-३५ ॥
नरेन्द्रमूलायतनादनन्तरं तदास्पदं श्रीर्युवराजसंज्ञितम् ।
अगच्छंशेन गुणामिवाषिणी नवावतारं कमलादिवोत्पलम् ॥ ३-३६ ॥
विभावसुः सारथिनेव वायुना घनव्यापायेन गभस्थिमानिव ।
भ्रूवून् तेनातितरां सुदुःसहः कटप्रभेदेन करीव पार्थिवः ॥ ३-३७ ॥
नियुज्य तं लोमतुरंगरक्षणे धनुर्धरं राजसुतैरनुद्रुतम् ।
अपूर्वामेडेन शतकतूपमः शतं कतूनामपविघ्नमाप सः ॥ ३-३८ ॥
ततः परं तेन मभाय यज्वना तुरंगमुत्सृष्टमनर्गलं पुनः ।

धनुर्भूतामग्रत एव रक्षिणां जडार शङ्कः डिल गूढविग्रहः ॥ ३-३६ ॥
विषादलुप्तप्रतिपत्ति विस्मितं कुमारसैन्यं सपदि स्थितं य तत् ।
वसिष्ठधेनुश्च यद्दृश्ययागता श्रुतप्रभावा दृशेऽथ नन्दिनी ॥ ३-४० ॥
तदङ्गुनिस्थन्धनजलेन लोचने प्रमृज्य पुण्ड्रयेन पुरस्कृतः सताम् ।
अतीन्द्रियेष्वप्युपपन्नदर्शनो बभूव भावेषु हिलीपनन्दनः ॥ ३-४१ ॥
स पूर्वतः पर्वतपक्षशातनं ददर्श देवं नरदेवसंभवः ।
पुनः पुनः सूतनिषिद्धयापलं उरन्तमश्वं रथरश्मिसंयुतम् ॥ ३-४२ ॥
शतैस्तमक्षरामनिमेषवृत्तिभिर्दृशि विदित्वा उरिभिश्च वाजिभिः ।
अवोच्यदेनं गगनस्पृशा रघुः स्वरेण धीरेण निवर्तयन्निव ॥ ३-४३ ॥
मभांशभाजां प्रथमो मनीषिभिस्त्वमेव देवेन्द्र सदा निगद्यसे ।
अजस्रदीक्षाप्रयतस्य मदुरोः क्षियाविघाताय कथं प्रवर्तसे ॥ ३-४४ ॥
त्रिलोकनाथेन सदा मभद्विषस्त्वया नियम्या ननु द्विव्ययक्षुषा ।
स येत्स्वयं कर्मसु धर्मयारिणां त्वमन्तरायो भवसि व्युतो विधिः ॥ ३-४५ ॥
तदङ्गुमग्रं मधवन्मडाकृतोरमुं तुरंगं प्रतिमोक्तुमर्हसि ।
पथः श्रुतेर्दृशयितार ष्वरा मलीमसामददते न पद्दतिम् ॥ ३-४६ ॥
ऽति प्रगल्भं रघुणा समीरितं वयो निशम्याधिपतिर्दिवीकसाम् ।
निवर्तयामास रथं सविस्मयः प्रयङ्गमे य प्रतिवक्तुमुत्तरम् ॥ ३-४७ ॥
यदात्थ राजन्धकुमार तत्तथा यशस्तु रक्ष्यं परतो यशोधनैः ।
जगत्प्रकाशं तदशेषमिजयया भवद्गुरुर्लङ्घयितुं ममोधतः ॥ ३-४८ ॥
उरिथैकः पुरुषोत्तमः स्मृतो मधेश्वरस्त्र्यम्भक एव नापरः ।
तथा विदुर्मां मुनयः शतकृतुं द्वितीयगामी न हि शब्द ओष नः ॥ ३-४९ ॥
अतोऽयमश्वः कपिलानुकारिणा पितृस्त्वदीयस्य मयापहारितः ।
अलं प्रयत्नेन तवात्र मा निधाः पदं पदव्यां सगरस्य संततेः ॥ ३-५० ॥
ततः प्रडास्यापभयः पुरन्दरं पुनर्बलाषे तुरगस्य रक्षिता ।
गूढाण शस्त्रं यद्वि सर्ग ओष ते न भल्वनिर्जित्य रघुं कृती भवान् ॥ ३-५१ ॥
स एवमुक्त्वा मधवन्तमुन्मुभः करिष्यमाणः सशरं शरासनम् ।
अतिष्ठदालीढविशेषशोभिना वपुःप्रकर्षेण विडम्बितेश्वरः ॥ ३-५२ ॥

रघोरवष्टम्भमयेन पत्रिणा लृष्टि क्षतो गोत्रभिद्यमर्षणः ।
 नवाम्बुदानीकमुर्लूलाञ्छने धनुष्यमोघं समधत्त सायकम् ॥ ३-५३ ॥
 द्रिणीपसूनोः स बृहद्भुजान्तरं प्रविश्य भीमासुरशोणितोचितः ।
 पपावनास्वादितपूर्वमाशुगः कुतूहलेनेव मनुष्यशोणितम् ॥ ३-५४ ॥
 उरेः कुमारोऽपि कुमारविक्रमः सुरद्विपास्फालनकर्कशाङ्गुलौ ।
 भुजे शयीपत्रविशेषकाङ्क्षिते स्वनामशिह्नं नियमान् सायकम् ॥ ३-५५ ॥
 जडार यान्येन मयूरपत्रिणा शरेण शकस्य मडाशनिध्वजम् ।
 युकोप तस्मै स भृशं सुरश्रियः प्रसज्य केशव्यपरोपणादिव ॥ ३-५६ ॥
 तथोरुपान्तस्थितसिद्धसैनिकं गरुत्मदाशीविषभीमदर्शनैः ।
 बभूव युद्धं तुमुलं जयैषिणोरधोमुष्पैर्ध्वमुष्पैश्च पत्रिभिः ॥ ३-५७ ॥
 अतिप्रबन्धप्रलितस्त्रवृष्टिभिस्तमाश्रयं दृष्टप्रसज्य तेजसः ।
 शशाक निर्वापयितुं न वासवः स्वतश्श्रुतं वह्निमिवाद्भिरभ्युदः ॥ ३-५८ ॥
 ततः प्रकीष्टे हरियन्तनाङ्किते प्रमथ्यमानार्णवधीरनादिनीम् ।
 रघुः शशाङ्गार्धमुष्पेन पत्रिणा शरासनज्यामलुनाद्धिडौजसः ॥ ३-५९ ॥
 स थापमुत्सृज्य विवृद्धमत्सरः प्रणाशनाय प्रबलस्य विद्विषः ।
 मडीध्रपक्षव्यपरोपणोचितं स्फुरत्प्रभामाण्डलमस्त्रमादटे ॥ ३-६० ॥
 रघुर्भृशं वक्षसि तेन ताडितः पपात भूमौ सल सैनिकाश्रुभिः ।
 निमेषमात्रादवधूय य व्यथां सल्लोत्थितः सैनिकलर्षनिस्वनैः ॥ ३-६१ ॥
 तथापि शस्त्रव्यवहारनिष्ठुरे विपक्षभावे शिरमस्य तस्थुषः ।
 तुतोष वीर्यातिशयेन वृत्रला पदं लि सर्वत्र गुणैर्निधीयते ॥ ३-६२ ॥
 असङ्गमद्विष्वपि सारवत्तया न मे त्वदन्धेन विसोढमायुधम् ।
 अवेलि मां प्रीतमृते तुरङ्गमात्किमिच्छसीति स्फुटमाल वासवः ॥ ३-६३ ॥
 ततो निषङ्गादसमग्रमुधृतं सुवर्णपुङ्गवधुतिरञ्जिताङ्गुलिम् ।
 नरेन्द्रसूनुः प्रतिसंलरन्निषुं प्रियंवदः प्रत्यवदत्सुरेश्वरम् ॥ ३-६४ ॥
 अमोच्यमश्रं यद्वि मन्यसे प्रभो ततः समाप्ते विधिनैव कर्मणि ।
 अजस्रदीक्षाप्रयतः स मद्वरुः क्तोरशेषेण हलेन युज्यताम् ॥ ३-६५ ॥
 यथा स वृत्तान्तमिमं सद्योगतस्त्रिलोयनैकांशतया दुरासदः ।
 तवैव सदेहाडराद्विशांपतिः शृणोति लोकेश तथा विधीयताम् ॥ ३-६६ ॥

तथेति कामं प्रतिशुश्रुवान्नघोर्यथागतं मातविसारथिर्यथौ ।

नृपस्य नातिप्रमनाः सद्योगुलं सुदक्षिणासूनुरपि न्यवर्तत ॥ ३-६७ ॥

तमभ्यनन्दत्प्रथमं प्रबोधितः प्रजेश्वरः शासनद्वारिणा उदरेः ।

पराभृशन्दर्षजडेन पाणिना तदीयमङ्गं कुलिशप्रणाङ्कितम् ॥ ३-६८ ॥

एति क्षितीशो नवतिं नवाधिकां मडाकतूनां मडनीयशासनः ।

समारुरुक्षुर्दिवमायुषः क्षये ततान सोपानपरम्परामिव ॥ ३-६९ ॥

अथ स विषयव्यावृत्तात्मा यथाविधि सूनुवे

नृपतिककुदं दत्त्वा यूने सितातपवारणम् ।

मुनिवनतरुच्छायां देव्या तथा सः शिश्रिये

गलितवयसामिक्ष्वाकूणामिदं छि कुलप्रतम् ॥ ३-७० ॥

॥ एति श्रीकालिदासकृते रघुवंशे मडाकाव्ये राज्याभिषेको नाम तृतीयः सर्गः ॥

Encoding by

Arvind Kolhatkar and Mrs. and Mr. Desriraju H. Rao.

Proofread and corrected by

Arvind Kolhatkar akolhatkar at rogers.com

Raghuvansha by Kalidas Chapter 3

pdf was typeset on March 24, 2024

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

